

Arrest

nr. 120 895 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 maart 2014 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 maart 2014 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt 18 maart 2014 om 15 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. A. NIANG, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienden een asielaanvraag in op 27 november 2009 en op 20 mei 2011 die beiden werden afgewezen. De tweede asielaanvraag werd definitief verworpen door een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 24 februari 2012. Door verzoekende partijen werden meerdere regularisatieaanvragen ingediend met toepassing van artikel 9bis en 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvragen werden allen verworpen.

1.2. Verzoekende partijen werd op 12 maart 2014 kennis gegeven van de beslissingen houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit betreffen de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

In het verzoekschrift vragen verzoekende partijen dat de procedure in de Franse taal wordt gevoerd. Overeenkomstig artikel 39/14 van de vreemdelingenwet worden de beroepen, behoudens wanneer de taal van de procedure bepaald is overeenkomstig artikel 51/4 van dezelfde wet, voor de Raad behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten. Artikel 39/14 van de vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat, aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State, deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten, verplicht de Raad van State en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging wordt gevorderd. De beslissingen waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd wordt, zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Gelet op het voorgaande, op het feit dat de bestreden beslissingen door het bestuur werden genomen in het Nederlands en het Frans, op het feit dat deze beslissingen aan verzoekende partijen werden betekend in Melle, verblijfplaats van verzoekende partijen, gevestigd in het Nederlandse taalgebied en dat geen taalgrensgemeente is (RvS 13 maart 2002, nr. 104.622) en dat een bevel om het grondgebied te verlaten een politiemaatregel is en derhalve geen 'akte' is waaromtrent de verzoekende partijen als particulieren het gebruik van een bepaalde taal kunnen eisen (RvS 19 december 2003, nr. 126.664) dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partijen een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet aan de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect ressorderen.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partijen reeds een bevel om het grondgebied

te verlaten met inreisverbod werd gegeven op 31 juli 2013, betekend op 6 augustus 2013, wat noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting wordt ontkend. Uit het administratief dossier blijkt niet dat het eerder bevel van 31 juli 2013 werd aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door de verzoekende partijen. De eventuele schorsing en nietigverklaring van de bestreden bevelen wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partijen niet en levert voor hen geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 31 juli 2013 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen wettig belang hebben bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

In zoverre verzoekende partijen verwijzen naar hun sociale banden in België, naar hun tewerkstelling in België, naar het alhier schoollopen van hun minderjarige kinderen geboren in 2005 en 2008 en naar hun niet nader uitgewerkt risico bij terugkeer naar hun land van herkomst daar zij hun land ooit verlaten hebben omwille van vervolging en derhalve menen dat bij tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een schending voorligt van de artikelen 3 en 8 EVRM stelt de Raad vast dat hoewel deze gegevens reeds aanwezig waren op het ogenblik van de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten van 31 juli 2013 verzoekende partijen het desondanks niet nodig achtten tegen dit bevel te ageren.

Verzoekende partijen tonen niet aan dat zij over het rechtens vereiste belang beschikken.

Huidige vordering is onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. FRANSEN,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. FRANSEN

J. BIEBAUT